

El relat hot: Bruno i Sara [part 2]

Disclaimer: El cervell és l'òrgan sexual més poderós de tots. És només amb bona salut mental, comunicació i assertivitat que podem gaudir de la nostra sexualitat. En un món d'immediatesa i bombardeig constant d'imatges, entrenar el múscul del cervell en la sexualitat és fonamental per a millorar les nostres experiències sexoafectives.

Bruno i Sara, segona part

[Llegeix la primera part aquí]

En Bruno pujava al metro de camí cap al centre de Barcelona quan, entre la gentada, la va veure de nou. La Sara, amb els auriculars posats, mirava per la finestra del vagó com si el món al seu voltant no existís.

Quan ella es va adonar de la seva presència, li va dedicar una mitja rialla, com dient "aquí estàs, altre cop". Ell va acostar-se, trobant una escletxa entre la gent, i va col·locar-se al seu costat sense perdre el seu somriure juganer.

?Com és que sempre ens trobem aquí? ?va dir ella, amb el cap inclinat cap a ell i un to de veu baix però carregat d'una curiositat intencionada.

?El destí? ?va contestar en Bruno amb un gest de broma?. O potser és que no t'has pogut resistir i has acabat tornant a la mateixa hora esperant veure'm...

Ella el va mirar amb un somriure ple de picardia.

?Sincerament, aquest metro es fa molt més interessant quan hi ets tu.

Aquella confessió, dita amb naturalitat però amb una intensitat sota la superfície, va fer que es mirassin una mica més del que seria casual. Entre rialles i algun comentari, la tensió entre els dos era cada cop més palpable. Els seus cossos s'anaven apropant subtilment mentre parlaven, fins que una aturada del tren els va fer balancejar i acabar més a prop encara. En Bruno va posar una mà al voltant de la barra de ferro, amb el braç envoltant-la lleugerament. La Sara va alçar la mirada cap a ell, amb els ulls brillants i un somriure que no amagava la complicitat que estava sorgint entre tots dos.

?Per què no baixem a la següent parada? ?va proposar ella amb un to de veu baix, gairebé murmurant.

Sense pensar-s'ho dues vegades, en Bruno va assentir, mig encuriolit, mig atret per l'emoció de la situació. Quan les portes es van obrir, van sortir junts i van caminar cap a una zona més tranquil·la de l'estació, allunyant-se del tràfec de gent. En un racó a prop de les escales, els seus cossos es van apropar de nou, aquesta vegada sense la necessitat de fingir casualitat.

?Suposo que això és una de les nostres... casualitats ?va dir ella amb un somriure, passant els dits lleugerament pel seu braç, sentint el contacte amb una intensitat que ell va percebre de seguida.

En Bruno no va respondre amb paraules. Els seus ulls es van creuar de nou, i en aquell moment els dos sabien que no calien explicacions ni frases dolces. Els seus llavis es van trobar amb intensitat, amb aquell desig contingut d'aquests dies de complicitat entre mirades. El petó va anar

---

creixent, fent que el món al voltant es difuminés i que només existissin ells dos, perduts en aquella connexió sense necessitat de parlar.

Les seves mans van recórrer esquenes i braços, explorant-se amb ganes de saber més de l'altre. Els dits d'en Bruno van lliscar per la seva cintura, i ella va respondre prement el seu cos contra el d'ell. Van intercanviar petons més intensos, i ell va notar com ella s'aferrava a la seva camisa, com si el volgués retenir en aquell moment, allargant la intensitat.

Sense dir-se res, només amb un somriure i una d'aquelles mirades profundes que compartien, van decidir marxar de l'estació, necessitant un lloc on seguir connectant. Van trobar un carreró tranquil, on es van tornar a fer petons amb aquella passió espontània. En Bruno va agafar-la per la cintura i la va fer girar amb suavitat, amb les mans a la seva esquena mentre ella jugava amb els seus cabells. Cada moment entre els dos era una barreja de curiositat i electricitat, com si no poguessin evitar l'atracció que els unia.

La Sara va mirar a banda i banda del carrer, allà no passava ni una ànima. Així que va ficar la mà amb discreció dins els pantalons del Bruno. La tenia súper dura, com una pedra. Li va fer un breu massatge als genitals mentre es seguien fent petons. El Bruno estava intentant contenir les ganes d'anar a més. Però no volien seguir allà al mig, podien incomodar algú.

?Sara, vull seguir però hem de parar. Podria ser violent per algú si ens veu. Però abans, et vull tocar una mica també.

?Tens raó... per la propera haurem de quedar entre quatre parets haha. Ara no ve ningú.

I la Sara va agafar la mà del Bruno i la va ficar dins les seves calcetes, mentre es mantenien abraçats. El Bruno, amb dificultats pels pantalons i la roba, li va acariciar el clítoris durant uns segons que van passar massa ràpid. Estaven tan calents que la Sara va mullar les calcetes i al Bruno li va costar molts minuts que li baixés l'empalmada que portava. Però van decidir parar, fer-se uns quants petons més intentant rebaixar la tensió sexual desmesurada poc a poc. Es van intercanviar els telèfons i es van prometre seguir la relació sexual l'endemà a la tarda al pis compartit del Bruno.

?Et penso follar com no t'ho han fet mai? va dir la Sara amb veu seductora i un somriure de picardia.

?Uf Sara, amb tu he deixat d'odiar el metro, t'ho asseguro.

Al final, després d'aquell moment intens, es van mirar amb un mig somriure, sabent que allò no era més que el principi d'una connexió carregada de química, on les paraules sobraven i els gestos parlaven per si sols. I amb la promesa de tornar a trobar-se un altre cop, van separar-se, sense cap paraula d'amor, però amb l'evidència d'una atracció que seguia present, esperant per la seva pròxima trobada.

Missatge de la redacció: Si veiem que aquesta història té moltes visites, tornarem amb una història nova! Comparteix-la amb les teves amigues i amics!